

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.921 van 13 februari 2003
in de zaak A.118.246/VII-26.072**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM
 Bloemendalestraat 147

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

-

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 16 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 6 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat F. LANDUYT, verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 27 december 2001 en verklaart zich vluchteling op 28 december 2001.

1.2. Op 18 januari 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 15 februari 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde afkomstig te zijn uit Boorama (Somaliland) en te behoren tot de Gadabursi-clan. Op 1 februari 2000 richtte u samen met drie andere personen een politieke partij op, O.W.G. genaamd (in de Engelse taal is dit United National Government). U was in het bezit van een voedingswinkel en bezat ook een radiozender. Op 25 april 2000 ontmoette u een afgevaardigde van de Djiboutese regering, de heer Hashi Abdillahi Orax. Hij kwam de bevolking in Boorama motiveren om deel te nemen aan de vredesconferentie in Arta (Djibouti). Op 26 april 2000 organiseerde u samen met de andere stichters van uw partij, een meeting in het voetbalstadium van Boorama. De afgevaardigde van de Djiboutese regering gaf er een speech. Een week later kwamen leden van de regering van Somaliland (de president, vice-president, de eerste minister, de chef van het leger alsook de minister van communicatie) propaganda voeren in Boorama. Tijdens hun betoog, hield de bevolking van Boorama een protestactie. Op 30 april 2000 hield president Egal van Somaliland een toespraak op de radio waarin hij verkondigde dat "de mensen die speeches en betogingen organiseren, moeten gedood worden". Op 2 mei 2000 vielen tien politiemannen uw winkel binnen. U werd geboeid en uw shop werd geplunderd. U werd naar het politiekantoor gebracht. U werd met de handen op de rug vastgebonden en werd ernstig mishandeld. Op 9 mei 2000 werd u getransfereerd naar de gevangenis waar u gedurende anderhalf jaar werd opgesloten. U werd wekelijks geslagen, maar niet ondervraagd. Op 20 december 2001 kwam één van de bewakers naar u toe. Hij vroeg u hem te volgen, hij gaf u kleren en vergezelde u naar buiten. Uw neef stond u met de auto op te wachten. De bewaker die u, na het ontvangen van een geldsom van 100 dollar had vrijgelaten, zei u zo snel mogelijk het land te verlaten. U ging naar uw tante in Bown en na zes dagen kwam uw neef opnieuw naar u toe, samen met een passeur. Op 26 december 2001 nam u te Boorama het vliegtuig naar Berbera en verder

naar Dubai. Te Dubai ging u aan boord van een vliegtuig met bestemming Parijs, vanwaar u verder spoorde naar Brussel. Op 28 december 2001 heeft u zich aangemeld op de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

Er dient te worden vastgesteld dat u tal van essentiële feiten die u tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal aanbracht ter staving van uw asielaanvraag, geheel onvermeld liet tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken alsook in uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u op 1 februari 2000 samen met drie andere personen een politieke partij hebt opgericht. Aanvankelijk verklaarde u tijdens dit verhoor dat de partij ONG werd genoemd, waarna u stelde dat de afkorting in de Somalische taal UWG zou zijn en ten slotte besloot dat de door u opgerichte partij 'United National Government' werd gedoopt (verhoorverslag CGVS, p.8). Hoe dan ook is het hoogst merkwaardig dat u de oprichting van een politieke partij door uzelf geheel onvermeld liet zowel in uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep als in het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoorverslag DVZ, punt 42), aangezien uw politieke engagement aan de basis ligt van uw vlucht uit Somaliland. Verder liet u uw persoonlijke ontmoeting met de afgevaardigde van de Djiboutese president in uw eigen huis geheel onvermeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken en stelde u in uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep daarentegen zelfs verschillende malen een ontmoeting te hebben gehad met deze man. Noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken noch in uw verzoekschrift maakte u gewag van een meeting die u in Boorama zou georganiseerd hebben op 26 april 2000 (verhoorverslag CGVS, p.9). Daarenboven verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat president Egal aan de politie de opdracht gaf de mensen te vermoorden indien ze zouden deelnemen aan de vergadering in Djibouti (verhoorverslag DVZ, punt 42). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat de mensen die redevoeringen houden en vooral zij die betogingen organiseren, moeten gedood worden (verhoorverslag CGVS, p. 10).

Verder is het geheel onaannemelijk dat u als politiek geëngageerd persoon de termen 'Calan Cas' alsook 'Dheegaweyne' niet kon verduidelijken (verhoorverslag CGVS, p.6). Ook prominente politieke figuren zoals 'Sheikh Yusuf Ibrahim' alsook 'Abdi Mohamud Gaagaale' en 'Abdillahi Mohamed Duale' waren u geheel onbekend (verhoorverslag CGVS, p.6). Bovendien stelde u dat er drie oppositiepartijen zouden bestaan in Somaliland, maar u kon geheel niet aangeven hoe deze worden genoemd (verhoorverslag CGVS, p.9).

U bent verder niet in het bezit van enig document (noch bagageticket of treinticket) dat het mogelijk zou maken uw reisweg te controleren. Ook uw nationaliteit of identiteit zijn niet te verifiëren bij afwezigheid van documenten terzake.

Uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep bevat verder geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen."

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 15.02.2002 waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigeringsbeslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 18.01.2001.

In de motivering stelt de Heer Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn wegens tal van essentiële feiten die hij tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal aanbracht ter staving van uw asielaanvraag, geheel onvermeld liet tijdens het verhoor op de Dienst

Vreemdelingenzaken alsook in uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep.

Mijn verzoeker verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat hij op 1 februari 2000 samen met drie andere personen een politieke partij heeft opgericht. Er is wat verwarring ontstaan door de vertaler omtrent de naam van de politieke partij. Deze verwarring is niet aan mijn verzoeker te wijten, maar aan de vertaler. Aanvankelijk werd er tijdens dit verhoor vertaald dat de partij ONG werd genoemd, waarna mijn verzoeker stelde dat dit onjuist was en dat de door hem opgerichte partij 'United National Government' UNG werd gedoopt (verhoor CGVS, p.8 nota's Mr. VANDENBERGHE p. 3). Het is dan ook niet merkwaardig dat hij de oprichting van een politieke partij door hemzelf geheel onvermeld liet zowel in zijn verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep als in het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoorverslag DVZ, punt 42), aangezien hij tijdens het eerste interview amper 1 uur à anderhalf uur de tijd kreeg voor het interview en dat van die tijd amper een fractie ging naar zijn verhaal en het merendeel naar het invullen van de 41 andere punten.

Verder liet mijn verzoeker de persoonlijke ontmoeting met de afgevaardigde van de Djiboutese president in zijn eigen huis niet geheel onvermeld voor de Dienst Vreemdelingenzaken, maar werd het om één of andere reden niet genoteerd. Mijn verzoeker stelde in zijn verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep daarentegen zelfs verschillende malen een ontmoeting te hebben gehad met deze man. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken noch in zijn verzoekschrift maakte mijn verzoeker gewag van een meeting die hij in Burama zou georganiseerd hebben op 26 april 2000 (verhoor CGVS, p.9). Dit feit heeft hij inderdaad in zijn eerste interview niet vermeldt.

Daarenboven verklaarde mijn verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat president Egal aan de politie de opdracht gaf de mensen te vermoorden "indien ze zouden deelnemen aan de vergadering in Djibouti" (verhoor DVZ, punt 42). Dit is verkeerd genoteerd. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde hij correct dat "de mensen die redevoeingen houden en vooral zij die betogingen organiseren, moeten gedood worden" (verhoor CGVS, p. 10).

Verder is het geheel aannemelijk dat hij als politiek geëngageerd persoon op 95 % van de vragen correct kan antwoorden (nota's Mr. VANDENBERGHE p. 1-2), maar dat hij enkele termen 'Calan Cas' alsook 'Dheegawayne' niet kon verduidelijken (verhoor CGVS, p. 6). Ook prominente politieke figuren zoals 'Sheikh Yusuf Ibrahim' alsook 'Abdi Mohamud Gaagaale' en 'Abdillahi Mohamed Duale' zijn hem inderdaad geheel onbekend (verhoor CGVS, p. 6, maar hij citeert tal van andere personen die hij kent (nota's Mr. VANDENBERGHE). Bovendien stelde hij correct dat er drie oppositiepartijen zouden bestaan in Somaliland (verhoor CGVS, p. 9).

In zijn beslissing dd. 15.02.2002 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de boven vermelde wetsartikelen.

R. v. St. nr. 44.801, 3 november 1993, T. Vreemd. 1994, 95; T. Vreemd. 1994, 56; Rev. Dr. Etr., 1994, 29.";

2.2. Overwegende dat uit de nota's van het Commissariaat-generaal (p. 8) blijkt dat verzoeker als volgt verklaarde:

"Ik (organiseerde) een partij ONG op 01/02/'00 Ik en 3 andere peronen. Het was mijn idee. (...)
ONG? UWG in So, in Engels is het: United Citizen Government, in Frans: Org. National Gouvernement. ---> het moet zijn United Nat. Gouvernement";

Dat hieruit, buiten enige begripsverwarring, niet erg veel valt af te leiden; dat evenwel moet worden vastgesteld dat verzoeker het oprichten van desbetreffende politieke partij aanbrengt als de aanleiding voor zijn problemen; dat dit element aldus een essentieel element is in zijn asielrelaas; dat derhalve het niet vermelden hiervan voor de Dienst Vreemdelingenzaken in alle redelijkheid door de Commissaris-generaal als "hoogst merkwaardig" kon worden bestempeld, zelfs indien aanvaard wordt dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet de gelegenheid kreeg om zijn asielrelaas omstandig uiteen te zetten; dat verzoeker bovendien de volledige verantwoordelijkheid draagt voor de inhoud van zijn verzoekschrift in dringend beroep bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarin hij evenmin gewaagde van de oprichting van een politieke partij; dat verzoekers stelling dat de ontmoeting met de afgevaardigde van de Djiboutese president in verzoekers huis "om een of andere reden niet (werd) genoteerd" slechts de waarde heeft van een loutere bewering, zodat ook het niet vermelden van deze gebeurtenis in alle redelijkheid door de Commissaris-generaal als element te beoordeling van het asielrelaas in beschouwing kon worden genomen; dat wat betreft het niet vermelden van de meeting die verzoeker in Boorama zou hebben georganiseerd, hetzelfde geldt; dat, wat betreft de vaststelling dat verzoeker als politiek geëngageerd persoon de termen "Calan Cas" en "Dheegaweyne" niet kon verduidelijken, prominente politieke figuren als "Sheikh Yusuf Ibrahim", "Abi Mohamud Gaagaale" en "Abdiillahi Mohamed Duale" niet kende, en tevens stelde dat er drie oppositiepartijen zouden zijn in Somaliland, maar niet kon aangeven hoe deze genoemd werden, verzoeker dit geenszins betwist, doch eenvoudig stelt dat hij 95% (sic) van de vragen correct kon beantwoorden; dat verzoeker alleszins geen reden doet gelden waarom de Commissaris-generaal het niet kunnen beantwoorden van deze vragen niet mocht betrekken in de beoordeling van de mate van verzoeker beweerde politiek engagement; dat de beslissing van de Commissaris-generaal aldus niet kennelijk onredelijk is; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door:

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.